

Het noordelijke gedeelte van de Sliedrechtse Jan Steenstraat.

Op 27 mei 1938 besloot de gemeenteraad tot het bouwrijp maken van het gebied ten oosten van de Stationsweg, waaronder de Jan Steenstraat. Deze straat was, net als de Vermeerstraat en een deel van de Rembrandtlaan, al voor de oorlog gebouwd. Bij de keuze van de straatnaam werd gekozen voor die van de bekende kunstschilder Jan Havicksz. Steen (1625-1679).

Goed je knôôpie wasse

Oh, dat was me nog nooit opgevaalle. Wat een verschil! Dien houte, donkerbruine naaidôôs vâ me moeder en m'n aaige naaidôôs van lichtgele kunsstof met 'n rôôd deksel. Jaerelang staon ze al naest mekaor, nooit êêder heb 'k dà verschil gezien. 'k Ben op zoek naer 'n blaauwe knôôp en zit rommelend tusse aalle ouwe, bewaorde knôôpe te zoeke. (Hebbe de maaider van tegewoordig aailijk nog wel een knôôpedôôs?) Oh, kijk nou, dat leuke roze knôôpie van 't paksie vâ m'n verloving. 't Is net een framboosie. Die grôôte houte knôôpe hê 'k in de zestiger jaere nog gekocht bij Jogo voor op dat êêste zellefgemaakte stellechie van gerdijnstof. Oh, en dut is ok een leuk knôôpie!

Knôôpie? 'k Schiet in de lach in de vedder muisstille kaomer. "Denk 'r om hoor, je knôôpie ok goed wasse!" 'k Hoort 't me moeder nóg zegge. We weunde in de

Jan Stêenstraet. Gêen douche en gêen waarem waoter. 's Zeumers gong ie buite in d'n taail. Je moeder roste je met een washandjie mè zêêp hêemel af, en je wier mè schôn waoter naespoeld. Nooit zal ie vergete dà je vaoder toen is met de gieter de plante aan 't verzurrege was, en dà je met de gieter schôn gesproeid wier. Wat 'n fêest! 's Winters gong ie êens in de week in de weunkeuke in d'n taail. "Je knôpie ok goed wasse hoor!" Pas jaere laeter begreep 'k dà 'knôpie' bij ons een familiewoordtie was en dat aanderes dat 'n naevel(tjie) noemde. Een familiewoordtie bij ons zôas 'flop' voor envelop, 'potejijfie' voor potlôôdtjie, 'wieg' voor zaailbôôt en 'bure-aa-uu' voor bureau.

Dien bruine, houte naaidôôs vâ me moeder kan temet al wel tachtig jaer oud weze. Hoevel keer hê ze 't verhaol nie verteld? "Je weet dà 'k vroeger gelijk van school af 'n diensie had. Deurlere was t'r jammergenog nie bij. Wel zat 'k 's aeves op naaies (naailes), en je vaoder gong naer d'n aevendschool om voor timmerman te lere. Zôdoende reeje me op 'n keer aallebaai op d'n dijk en we raakte aan de praot. Hij vertelde dat ie op d'n aevendschool een naaidôôs aan 't timmere was en as tie klaor was zou ik 'm krijge!" Nou zit 'k hier en bekijk dà ding van aalle kante. Prachtige houtverbindinge, een kopere plaetjie op 't deksel, Een houte opzetstuksie aan de binnekant mè m'n moeders naam d'rop en twê kopere schernierties tusse d'n dôôs en 't deksel. Vakwaarek! Een dierbaore, tasbaore herinnering!

Waer 'k nou zô benieuwd naer ben? Heb u meschie ok van die gewone dinger mè dierbaore herinneringe? En hebbe jullie ok van die leuke familiewoordties? Laet 't mor is wete ...

Korsjonno